

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Oblici privatizacije u tranziciji". Rad ima 10 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Panevropski Univerzitet Apeiron

Fakultet Poslovne Ekonomije

Smjer: Bankarstvo, trgovina i finansije

Seminarski rad

Tema: Oblici privatizacije u tranziciji

Banja Luka

SADRŽAJ

Uvod.....	3
Oblici privatizacije.....	4
Interna privatizacija.....	4
Eksterna privatizacija.....	6
Metoda tendera.....	6
Metoda aukcije.....	7
Deljenje deonica.....	8
Nacionalni holding.....	9
Zaključak.....	10

Uvod

Tranzicija predstavlja proces prelaska socijalističkog u kapitalističko društveno ekonomsko uređenje. Razlika između socijalizma i kapitalizma leži u posedovanju imovine. Socijalizam je sistem u kome je svojina prvenstveno bila u državnom ili društvenom vlasništvu, dok je u novije vreme većinom u vlasništvu privatnih lica.

Samo ako se u tranzicionim ekonomijama mogu napraviti velike i trajne promene u vlasništvu nad imovinom, daleko od države, prema pojedinačnim vlasnicima, može se izvršiti tranzicija iz socijalizma u kapitalizam.

Iskustva sa državnom svojinom su bila vrlo negativna. Državna preduzeća su loše vodjena, sa viskom stopom zaposlenih, lošom organizacijom, zastarelom tehnologijom, previsokim cenama, i uvek podvrgnuta političkim ciljevima i zavisna od državne pomoći. Ovakva preduzeća su jasan dokaz neefikasnosti državne svojine.

Postoje više razloga zbog kojih je privatno preduzeće efikasnije od državnog ili društvenog - privatna preduzeća više su izložena disciplini komercijalnog finansijskog tržišta nego državna ili društvena, privatna svojina znači da su interesi kapitala, bolje predstavljeni nego u drugim oblicima vlasništva, privatna firma je sposobnija da ponudi dobra primanja kako bi privukla i sačuvala dobre menadžere, i manje je podložna političkom uplitanju nego državna ili društvena.

Koncept privatizacije je nastao i bio prihvaćen upravo zbog, već pomenutog, neuspeha preduzeća koja su u vlasništvu države. Zemljama u tranziciji bili su neophodni ambiciozni programi privatizacije kako bi se okončala veoma neefikasna dominacija državnih monopolista u privredi. U užem smislu, privatizacija je proces koji predstavlja prenošenje prava nad vlasništvom sredstava za proizvodnju. Moglo se očekivati da će privatno vlasništvo uneti više racionalnosti i efikasnosti u takva preduzeća - da će se njihovi finansijski i radni rezultati poboljšati i da će država početi da od njih ubira porez umesto da im dodeljuje subvencije.

Privatizacioni proces započet je u Velikoj Britaniji krajem sedamdesetih godina prošlog veka, od strane britanske premijerke, Margaret Tačer. Proces je postao globalan i zahvatio je i razvijene, kao i zemlje u razvoju, a ne samo bivše zemlje sa socijalističkim društveno ekonomskim uređenjem.

Efekte privatizacije su otvaranje novih radnih mesta, privredni rast, realizacija socijalnog programa, porast životnog standarda, podsticanje lokalnog razvoja, denacionalizacija, redovna isplata penzija, finansiranje programa za razvoj privrede i životne sredine, itd.

Osnovni ciljevi privatizacije su jasno definisanje vlasništva, povećanje alokativne efikasnosti, pravednost, privlačenje stranih investicija radi uravnoteženja budžeta i pokrivanja socijalnih rashoda. Formiranje privatnog vlasništva predstavlja osnovni preduslov tržišne ekonomije.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com